

कुट्टयिता-त्री,	चुकुट्टयिषिता-त्री ;
कुट्टयन्-न्ती,	चुकुट्टयिषन्-न्ती ;
कुट्टयिष्यन्-न्ती-ती,	चुकुट्टयिष्यन्-न्ती-ती ;
कुट्टयमानः,	चुकुट्टयिषमाणः ;
कुट्टयिष्यमाणः,	चुकुट्टयिष्यमाणः ;
कुट्ट-कुट्टौ-कुट्टः ;	—
कुट्टितम्-तः,	चुकुट्टयिषितः-तवान् ;
कुट्टः, ¹ कुट्टाकः ^A -कुट्टाकी, ²	चुकुट्टयिषुः ;
कुट्टयितव्यम्,	चुकुट्टयिषितव्यम् ;
कुट्टनीयम्,	चुकुट्टयिषणीयम् ;
कुट्टघम्,	चुकुट्टयिष्यम् ;
ईषत्कुट्टः-दुष्कुट्टः-सुकुट्टः ;	—
कुट्टयमानः,	चुकुट्टयिष्यमाणः ;
कुट्टः,	चुकुट्टयिषः ;
कुट्टयितुम्,	चुकुट्टयिषितुम् ;
कुट्टना,	चुकुट्टयिषा ;
^B कुट्टनम्,	चुकुट्टयिषणम् ;
कुट्टयित्वा,	चुकुट्टयिषित्वा ;
सङ्कुट्टय,	सञ्चुकुट्टयिष्य ;
कुट्टम् २, } कुट्टयित्वा २, }	चुकुट्टयिषम् २ ; } चुकुट्टयिषित्वा २. }

(208) “ कुट्ट प्रतापने ” (X-चुरादिः-1703. सक. सेट्. आत्म.)

आकुस्मीयः ।

शत्रादेशं विना घातोरस्य अन्यानि सर्वाण्यपि रूपाणि पूर्वोक्त (207)

कुट्टयतिवद्बोधानि ।

1. ‘जल्पभिक्षलण्ठकुट्टवृद्धः षाकन्’ (3-2-155) इति तान्छीलिकः षाकन् प्रत्ययः ।

2. स्त्रियां षित्त्वात् ‘षिज्ञौरादिभ्यश्च’ (4-1-41) इति ङीष् भवति ।

A. ‘पट्टाभिषेकमभिलष्यति फालदेशे कुट्टाकभावकुतुं कुरुते स्म भीमः ॥’

भारतचम्पूः 1-83.

B. ‘सा पुनः च शिशुभक्षणकुट्टनोत्का जम्ने प्रपुष्टितकूपेण विचुष्टिताया ।’ धा. का. 3-16.